

KS Tabor

Park na prostoru Aurodenta – Krajan Tabora pozdravljajo vest, da se bo vendarle nekaj premaknilo okoli načrtovanega spominskega parka na prostoru bivšega Aurodenta. Sprašujejo se le, kje tiči zavora, da dela ne potekajo po predvidenem načrtu. Investitor Komunalna skupnost občine Ljubljana Center, KS Tabor in vsi drugi dejavniki bržkone čakajo, da bodo rešeni nekateri »majčkeni problemi«: okoli stavbe SGP Grosuplje (eden teh: Kam postaviti zabojnik za odpadke?), da bi končno začeli delati. Zadnji sestanek, po obilici prejšnjih, odpira možnost, da bodo v septembru letos le zasadili krampe in lopate.

Ureditev in izpopolnitev – Civilna zaščita pri KS Tabor je v teh pomladanskih mesecih uredila kartoteko, izpopolnila sekcijo gasilske enote in pripravila program dela.

Lepša gostilna – Krajan Tabora bodo doživeli še eno prenovo, tokrat gostilne Dvor. Po neuradnih vesteh bodo dobili obiskovalci mirnejši kotiček za shajanje. Delavci lokala obljubljajo pestrejšo izbiro jedil, pa tudi bolj solidno strožbo, ki jo je v zadnjem času že zaznali. Zamisel o preureditvi zasluži vso pozornost.

Izleti – Društvo upokojencev in Društvo invalidov Tabor-Ledina pripravljata za svoje člane v mesecu juniju enodnevna izleta. Prvi bodo potovali po Štajerskem, drugi po Gorenjski. Oboji pa pričakujejo lepo vreme.

B. L.

KS Poljane

Šest splošnih enot – Vodstvo enot civilne zaščite ugotavlja, da zaradi močne naseljenosti in večjega števila velikih zgradb s sedanjimi enotami ne bi mogli nuditi ob množičnih nesrečah učinkovite pomoči vsem delovnim ljudem in občanom. Zato pričnejo 5. junija zbirati članice za šest četrtih splošnih enot civilne zaščite. Na pogovor so povabili okrog osemsto prebivalcev krajevne skupnosti.

Denar priteka – Pri celodnevni osnovni šoli Tone Tomšič bodo uredili igrišče. Ker pa šola in krajevna skupnost sami nimata dovolj sredstev za ureditev teh površin in nakup igral, sta prosili za denarno pomoč nekatere delovne organizacije, ustanove in skupnosti. Prva je prispevala v ta namen sredstva občinska izobraževalna skupnost, njej pa so sledile KS Poljane, Geodetski zavod, LIZ – Inženiring s po 50 tisoč dinarji. Projekt Ljubljana je dal deset tisoč dinarjev, komunalna skupnost pa 200 tisoč dinarjev.

Nevarnost požara – Poljanci so veseli, da bo Papirografika odprla v prostorih na Poljanskem nasipu prodajalno pisarniškega materiala, papirja, šolskih in drugih podobnih potrebščin, nasprotujejo pa prodaji barv, lakov in kemikalij. Bojijo se, da bi prišlo ob malomarnem ravnanju s temi materiali do požara ali pa eksplozije.

Slovesnost 6. junija – Na srednji šoli za družboslovje in splošno kulturo so odkrili doprsni kip narodni herojki Vidi Janežič, po kateri se imenuje ta srednja šola.

Vida Janežič je bila rojena 6. julija 1914. leta v Podbrdu. V Ljubljani je dokončala gimnazijo in je diplomirala na vseučilišču iz filozofije. Od 1934. leta je bila članica KPJ.

Na poljanski gimnaziji je bila zaposlena kot pisarniška moč s plačo iz tedanjega bednostnega fonda, kljub dokončanemu študiju. Med drugim je bila tudi sekretarka rajonskega komiteja na Poljanah. Sodelovala je v NOB in je bila 6. oktobra 1944. leta v Ljubljani umorjena. Leta 1953 je bila proglašena za narodno herojko.

Še štiri smeri – Tudi v poljanskem društvu upokojencev poskrbijo za rahlo utrudljive, a zadovoljne in pestre urice na izletih. Mesečno pripravijo celo do dvoje kratkih popotovanj po naši domovini. Letos so že bili na Štajerskem, v Poreču, na koroški Prežihovini ter na Goriškem. Ta mesec jih bodo vodile ceste do Plitvic, Kranjske gore, Rovt in Kočevskega Roga. Za izletnike in tiste, ki žal ostajajo v domačih Poljanah, pa bodo pripravili ta mesec še veselo družabno srečanje.

Še četrta različica – Komisija za urejanje prostora in komunalne dejavnosti bo počakala še četrto različico dokumentacije za gradnjo športne dvorane Poljane. Člani komisije menijo, da sedanjih športnih površin ne bi smeli zmanjšati. Po ogledu na terenu je tudi ugotovila, da 20 m visok objekt ne bi sodil na lokacijo C, saj bi povsem zaprl razgled sosednjim šolam in domovom. O novi, četrta različici naj bi se pogovorili tudi na razširjeni seji sveta krajevne skupnosti, na katero naj bi povabili projektante, komunalno skupnost, komite za urejanje prostora naše občine in predstavnike prizadetih šol. Na tej razširjeni seji naj bi se med predlaganimi rešitvami odločili za najprimernejšo lokacijo športne dvorane.

Manjka denarja – Zaradi pomanjkanja sredstev letos ne bodo mogli opraviti prve faze rekonstrukcije Streliske ulice. Na komunalni skupnosti si prizadevajo, da bi letos razširili Poljansko cesto od Ambroževega trga do Roške ceste.

Park za starejše občane – Društvo upokojencev, krajevna skupnost in Dom upokojencev Poljane se bodo skušali z vodstvom Ginekološke klinike v Štajmerjevi ulici dogovoriti o tem, da bi jim ta odstopila v uporabo park za bivšo mestno porodnišnico v ulici Stare pravde. V parku naj bi se zbirali starejši prebivalci Poljan in oskrbovanci doma upokojencev in v delčku narave preživljali proste urice v pogovorih, z raznimi igrami ali ročnimi deli. To bi bilo še posebno primerno za oskrbovance doma, ker bodo rušili stari del doma in gradili novo zgradbo za stanovanja upokojencev.

P

VAŠA MATINEJA SPET VABI

Neme lutke pred prazno dvorano

Mestno gledališče Ljubljansko – nedelja, 6. maja, ob 10.30 – ZKO – VAŠA MATINEJA. To je bilo obvestilo, ki smo ga lahko prebrali pretekle dni v časopisih ali slišali prek radia. Pričakovati je bilo, da bo na prvo letošnje »Vašo matinejo« prišlo dosti obiskovalcev. Toda... gledalcev ni bilo težko prešteti na prste. Bilo jih je 6. Štiri stare mame, ki so bile med njimi, so žalostno ugotovljale, da je dvorana prazna najbrž zato, ker še trajajo podaljšani prvomajski prazniki; ker je prelepo vreme marsikoga zvalo že zgodaj zjutraj v naravo; ker Vaše matineje že tako dolgo ni bilo, da so nekateri mislili, da je sploh ni več...

Lutke na odru so čakale na mlade igralce Mladinske skupine lutkovnega gledališča »Jože Pengov« iz Dravelj. Umetniško organizacijski vodja Vaše matineje Jože Vozny pa je povedal, da bomo Zgodbo o fantu, ki ni poznal strahu, videli naslednjo nedeljo (13. maja). Povprašali smo ga, zakaj na Matinejo ni bilo skoraj nikogar.

»Menim, da so nas nesli prazniki. Prvič se je tudi zgodilo, da nismo dali natisniti

vabil. Običajno smo jih razposlali dva titoč in to je predstavljalo lep denar, ki se je zgubljal v prazno. Odločili smo se za nov način obveščanja. Namesto programskih listov bo pred vsako tisto nedeljo, za katero je predvidena matinejska prireditev, obvestilo na televizijskem zaslonu ob petkih pred TV dnevnikom, ob sobotah ob 9.30 in ob 19.15 ter ob nedeljah ob 8.30. Vodstvo TV Ljubljane nam je šlo pri tem v pomoč, saj bodo

objave brezplačne. Za današnje matineje objav še ni bilo, toda upajmo, da bo s prihodnjim tednom stvar stekla.

Po daljšem zimsko-spomladanskem molku bodo nedeljske dopoldanske prireditve za mladino spet zapolnile nedeljsko kulturno praznino. Tako se bomo v Mestnem gledališču Ljubljanskem osem nedeljskih dopoldnevov zapored srečevali in družili z mladimi glasbeniki, gledališčniki, lutkarji, plesalci in literati. Po poletnem zatišju pa se bo jeseni zvrstilo drugih osem priljubljenih Vaših matinej, za katere je vstop že vsa leta prost. Dobro bi bilo, da bi Vaša matineja pomenila srečevanje, pogovor mladih med seboj. Prav zato poskušamo, če se le da, da se po predstavi vsi skupaj, nastopajoči in obiskovalci, pogovarjamo, da se začutimo med seboj, nam je povedal Jože Vozny.

NAMESTO PREDSTAVE POGOVOR Z NEDO ŠLAMBERGER

Ko končam šolo, bom igralka

Fanta, ki ni poznal strahu, naj bi spoznali v nedeljo. Za zdaj pa smo se seznanili s 15-letno Nedo Šlamberger, dijakinjo srednje šole za družboslovje in splošno kulturo, ki je že pet let članica Mladinske skupine Lutkovnega gledališča Jože Pengov iz Dravelj.

Koliko vas je v skupini?

– Pet punc, trije fantje (najmlajši je star 10 let, najstarejši član skupine pa 17 let) in Helena. Kdo je Helena?

– Helena Zajc je režiserka v našem gledališču.

O čem govori vaša igra?

Ob tem vprašanju so mi dali v roke njihov programski list in rekli, da bom vse ali vsaj veliko tega našla napisanega v njem. Spremno besedo je napisala prav Neda: »...Zakaj se bojimo, kako se bojimo, česa se bojimo? – to nas je zanimalo v naši igri. Za ogrado smo seveda vzeli zgodbo, pravljico o dečku, ki ni poznal strahu. Precej nam je pri besedilu pomagal tudi pesnik Dane Zajc. Vendar smo ves čas razmišljali še o mnogočem drugem, kot o junaškem dečku; razmišljali smo o resničnih

življenjskih položajih, v katerih nas postane strah, nam je tesno; o doživljanju strahu kot o užitku, zabavi; raziskovali smo človekovo nemoč, pa tudi upanje. Trudili smo se vse to prenesti v našo igro...«

Koliko časa ste pripravljali predstavo?

– Začeli smo oktobra 82, premiero pa smo imeli decembra 1983.

Ste jo dostikrat igrali?

– Ne vem točno, kolikokrat. Desetkrat do petnajstkrat.

Tudi zunaj Ljubljane?

– Da. V Smledniku in Kranju.

Kaj bi rada bila, ko končaš šolo?

– Igralka.

Pa sprejemni izpiti?

– Če jih prvo leto ne naredim, bi verjetno vpisala zgodovino, pa bi šla potem na sprejemne drugo leto še enkrat.

In kateri so še drugi otroci, ki jih poleg Nede Šlamberger ni strah igrati? To so: Lovro Dužević, Rok Glavan, Sandra Ivič, Gregor Majaron, Polja Novak, Janja Remšak in Andreja Špegel.

MILICA GOJANOVIC

40-LETNICA PARTIZANSKEGA PEVSKEGA ZBORA

Jubilej borbene pesmi

O Partizanskem pevskem zboru iz Ljubljane smo že večkrat pisali, zato ga najbrž res ni treba posebej podrobno predstavljati. In vendar je zdaj čas, da spet povemo nekaj več o njem. Partizanski pevski zbor ima sicer »sedež« v naši občini, a je s svojimi nastopi in širjenjem partizanskih in drugih revolucionarnih pesmi že zdavnaj presegel ne le občinske, temveč tudi državne meje.

Aprila letos mineva 40 let, odkar je bil ustanovljen Invalidski pevski zbor. V njem so v tistih težkih vojnih časih zapeli slovensko borbene pesem in pesem drugih narodov borci-invalidi, ki so orožje zamenjali s pesmijo in jo ponesli med prebivalce in tudi v bojne enote.

Vsa povojna leta do danes je bila glavna naloga zbora, da je prenašal borbene pesem iz generacije v generacijo, kar je bilo mogoče uresničiti tudi z vključevanjem in vzgajanjem mladih pevcev, z dviganjem pevske kvalitete in širjenjem repertoarja.

V jubilejnem letu je v počastitev štiridesetletnice ustanovitve izšla pri založbi Partizanska knjiga monografija o zboru, ki jo je napisala novinarica Vanda Škodnik. Partizanski pevski zbor pa je izdal tudi novo veliko ploščo »Hej, to naši partizani pojo«.

Med številne prireditve, ki jih je pripravil PPZ v počasti-

tev svoje štiridesetletnice naj omenimo razstavo z naslovom od Invalidskega pevskega zbora do Partizanskega pevskega zbora, ki si jo velja ogledati v predverju v Domu Ivana Cankarja. V Cankarjevem domu bo 24. aprila kon-

cert, ki ga PPZ posveča mladini Ljubljane. Osrednja prireditev v okviru številnih obleležij obletnice pa bo celovečerni koncert 25. aprila v veliki dvorani Cankarjevega doma.

Praznovanje tega pomembnega jubileja bo PPZ nadaljeval še s številnimi koncerti po Sloveniji in predvidoma v Makedoniji. Skupaj s Partizanskima zboroma iz Celovca in Trsta pa bo še to pomlad nastopil enkrat v Celovcu in drugič v Trstu.

STANKA RITONJA

Partizanski pevski zbor